

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku) Żywienie zwierząt amatorskich i wolnożyjących			Punkty ECTS 3
Nazwa w j. Angielskim Wildlife Nutrition			
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra) Katedra Żywienia Zwierząt			
Kierownik przedmiotu/modułu dr hab. Małgorzata Kaspróicz-Potocka			
Kierunek studiów Zootechnika	Poziom II stopień	Profil Ogólnoakademicki	Semestr 2
Zakres Hodowla zwierząt wolnożyjących i amatorskich	Specjalizacja magisterska		
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY (zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)			
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów: niestacjonarne	
- wykłady	15	- wykłady	8
- ćwiczenia	30	- ćwiczenia	10
- inne z udziałem nauczyciela	10	- inne z udziałem nauczyciela	15
- praca własna studenta	20	- praca własna studenta	42
Łączna liczba godzin: 75		Łączna liczba godzin: 75	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU Zapoznanie się z budową przewodu pokarmowego, wymaganiami pokarmowymi i paszami stosowanymi w żywieniu zwierząt amatorskich i wolnożyjących.			
METODY DYDAKTYCZNE Wykłady – prezentacje multimedialne, filmy. Ćwiczenia - zajęcia terenowe,ćwiczenia komputerowe, prezentacje.			
EFEKTY KSZTAŁCENIA			Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	E1 ma wiedzę z zakresu procesów zachodzących w przewodzie pokarmowym zwierząt dzikich. E2 ma wiedzę na temat wykorzystania poszczególnych pasz oraz ich wartości pokarmowej w żywieniu zwierząt dzikich		Z2_W01 Z2_W04
Umiejętności	E3 rozpoznaje pasze stosowane w żywieniu zwierząt dzikich i amatorskich E4 wykorzystuje fachową literaturę w języku polskim i angielskim E5 planuje i wykonuje bilansowanie dawek pokarmowych dla zwierząt dzikich i amatorskich		Z2_U01 Z2_U04 Z2_U05 Z2_U11
Kompetencje społeczne	E6 rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób E7 potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role (praca w 3 osobowych zespołach); E8 potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania (praca z wykorzystaniem materiałów z zakresu prowadzonych ćwiczeń); E9 rozumie potrzebę systematycznego zapoznawania się z czasopismami naukowymi i popularnonaukowymi, podstawowymi dla studiowanego kierunku studiów, w celu poszerzania i pogłębiania wiedzy.		Z2_K01 Z2_K03

Metody weryfikacji efektów kształcenia Wykłady: egzamin Ćwiczenia: Ocena układania dawek pokarmowych dla wybranych gatunków zwierząt dzikich, Ocena wykonania i opracowania raportów z ćwiczeń, zaliczenie pisemne.	Numery efektów E1, E2, E3, E4, E5 E1, E2, E3, E4, E5, E6, E7 E8, E9
TREŚCI KSZTAŁCENIA Wykłady: Składniki pokarmowe w żywieniu zwierząt amatorskich, zalecenia żywienia zwierząt amatorskich takich jak pająki, skorpiony, modliszki, wiję, raki, krewetki, mięczaki, owady karmowe, ryby ozdobne, płazy, węże, jaszczurki, żółwie, drobne ptaki śpiewające, papugi, kuraki, gołębie, gryzonie, zwierzęta futerkowe, świnie amatorskie, dzikie przeżuwacze oraz konie. Ćwiczenia: Podstawowe analizy chemiczne służące do oznaczania składników pokarmowych. Podstawy planowania żywienia zwierząt amatorskich w zależności od stanu fizjologicznego, pory roku. Bilansowanie dawek dziennych dla wybranych gatunków zwierząt. Szczegółowe wymagania żywieniowe wybranych gatunków zwierząt. Wytwarzanie karm dla zwierząt amatorskich.	
Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu Egzamin z wykładów Sprawdziany z ćwiczeń, dawki, raporty.	Procentowy udział w końcowej ocenie 100% 40% (sprawdzian z ćwiczeń) + 60% (dawki, raporty)
WYKAZ LITERATURY Literatura podstawowa 1. Sawosz Chwalibóg E., Kosieradzka I. (2012) Żywnienie dzikich zwierząt Ssaki, Wydawnictwo SGGW 2. Robbins Ch. (1983) Wildlife Feeding and Nutrition, 1983 Elsevier Inc. 3. Barboza P. S., Parker K. L., Hume I. D. (2006) Integrative Wildlife Nutrition, Springer 4. Anna Rekiel, DZIKIE ŚWINIOWATE. BIOLOGIA, ZNACZENIE W ŚRODOWISKU, ZARZĄDZANIE POPULACJĄ. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego SGGW w Warszawie, 2022 Literatura uzupełniająca 5. Karpowicz A. (2012) Fermowy chow jeleni i danieli. MODR Karniowice 6. Fedorowicz, Agata, and Anna Rekiel. „Świniowate w ogrodach zoologicznych.” Przegląd Hodowlany 89.3 (2021). 7. Rekiel, A. (2015). Mieszkaniec afrykańskiej sawanny-guziec. Wiadomości Zootechniczne, 53(3). 8. Zawadzki, A., Szuba-Trznadel, A., & Fuchs, B. (2011). Baza pokarmowa, charakterystyka populacji i sezonowość rozrodu dzików (<i>Sus scrofa</i>) na terenach Gór Kaczawskich. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Biologia i Hodowla Zwierząt, 63. 9. Kamieniarz, R. „Dziki krolik-biologia a zasady gospodarowania.” Łowiec Polski 02 (2004): 16-17. 10. Flis, M. (2011). Zróżnicowanie zapotrzebowania pokarmowego zajęcy w hodowli wolierowej. Przegląd Hodowlany, 79(01).	